

РЕШЕНИЕ

№ 6064

гр. София, 21.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 29.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5532** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба вх.№ Е-12-00-605/15.04.2021 г. по описа на КЕВР от „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място] [улица] представлявано отот З. О. Б. - зам.председател на Съвета на директорите и С. З. В. -член на Съвета на директорите, чрез юрисконсулт К. Н. Н. срещу Решение Ж-101/28.03.2022г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

В жалбата е посочено, че решението е незаконосъобразно. Твърди се, че е издадено извън материалната компетентност на КЕВР, както и че при издаването му не е спазена законоустановената форма. Излагат се аргументи, за допуснати съществени процесуални нарушения, както и несъответствие на акта с материалния закон и противоречие с целта на закона. Моли се решението да бъде отменено. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. И., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание се представлява от юрк. Н., който оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Енигма Инвест“ АД с ЕИК[ЕИК], редовно призована не се представлява в проведеното открито съдебно заседание и не изразява становище по

жалбата.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

В КЕВР е постъпила жалба с вх. № Е-12-00-605/13.12.2021 г. от „Енигма Инвест“ АД срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД с искане за изместване на електромерно табло за имот, находящ се в [населено място], ул. „Д-р К. Р.“ № 17.

В полученото становище на „Електроразпределение Юг“ ЕАД се твърди, че „Енигма Инвест“ АД е клиент на електроразпределителното дружество, с клиентски № [ЕГН], за обект, находящ се в [населено място], ул. „Д-р К. Р.“ № 17.

На 13.10.2020 г. съгласно нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 93, том И, рег. № 1526, дело № 300 от 2020 г. „Енигма Инвест“ АД е придобило 327 кв. м от ПИ № 39030.501.508 по КККР на [населено място] по издадена скица и 358 кв.м по документ за собственост - Нотариален акт № 10, том I, дело № 29/1972 г.

На 12.08. 2021 г. в електроразпределителното дружество е постъпило Заявление с вх. № 9437651 за изместване на електрическото табло на имотната граница. На 19.08.2021г. е изпратен отговор до клиента, с който е уведомен, че СТИ, за обект с ИТН 2316441, е изнесено в електрическо табло на стълб от мрежа НН.

СТИ на клиента се намира в електрическо табло на стълб от мрежа НН от ТП „Бл. 24“ въздушен извод 2. Всички клиенти, захранени от същата мрежа, са със СТИ, изнесени в електрически табла, монтирани на стълбове.

Издадено е срещу Решение Ж-101/28.03.2022г. на КЕВР, в което е прието, че съществуващото положение на СТИ не отговаря на изискванията на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ, както и на изискванията на чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6/24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителната електрическа мрежа, тъй като СТИ трябва да е монтирано до или на границата на имота на клиента в електромерно табло. На „Електроразпределение Юг“ ЕАД са дадени следните задължителни указания:

1. В седемдневен срок след получаване на решението „Електроразпределение Юг“ ЕАД да извърши необходимите технически мероприятия и измести средството за търговско измерване в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на жалбоподателя.

2. В едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 „Електроразпределение Юг“ ЕАД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ) КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Оспореното решение е издадено от компетентен орган – КЕВР, в съответствие с предоставените му правомощия по ЗЕ.

Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили

за издаването му.

От административния орган не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съгласно чл. 120, ал. 1 от ЗЕ, електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се измерва със средства за търговско измерване - собственост на оператора на електропреносната мрежа, оператора на съответната електроразпределителна или затворена електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на клиента. Легална дефиниция на понятието "Средства за търговско измерване" се съдържа в §1, т. 58 от ДР на ЗЕ - „технически средства за измерване, които имат метрологични характеристики и са предназначени да се използват за измерване самостоятелно или свързано с едно или повече технически средства и които се използват при продажбата на електрическа и топлинна енергия или природен газ“.

Наредба № 6 от 24 февруари 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи в чл. 29, ал. 1 разпорежда, че когато електрическата енергия се доставя на клиента от съоръжения на оператора на разпределителната мрежа на ниво ниско напрежение, границата на собственост е изходящите клеми на средствата за търговско измерване или изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи. Според ал. 5 на чл. 29, електромерните табла се монтират до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа. Правилно с оспореното решение е прието, че за да бъде спазено правилото на чл. 29, ал. 5, във връзка с ал. 1 от Наредба № 6, СТИ за имота на "Енигма инвест" АД трябва да бъде монтирано на имотната граница и то така, че кабелите след изходящите клеми да попадат в имотните граници на обекта.

Изискването на Наредба № 6, установено в чл. 29, ал. 5, за монтиране на електромерните табла до или на границата на имота на клиента, на място, определено от оператора, е императивно. В случая, СТИ за ПИ № 39030.501.508, собственост на жалбоподателя, находящ се в [населено място], ул. „Д-р К. Р.“ № 17 се намира на 10 метра от границата на имота, което не се оспорва от електроразпределителното дружество. При тази нормативна уредба и предвид установеното, че таблото е на приблизително 10 метра от границата на имота, то поставените нормативни изисквания не са спазени. В нормативната уредба не е посочено на какво разстояние следва да бъде монтирано СТИ, когато същото се монтира до границата на имота. Съдът приема, че изразът „до границата“ следва да се тълкува в непосредствена близост или възможно най-близо до границата на имота. От електроразпределителното дружество не са представени доказателства да е налице обективна невъзможност за монтиране на СТИ на по-близко разстояние до имотната граница, поради което съдът приема, че е налице несъответствие на местоположението на СТИ с императивните законови разпоредби на Наредба № 6, както и на ЗЕ.

Възражението, направено в жалбата, че към момента на поставянето на измервателното устройство нормативната уредба не съдържа изискване СТИ да е монтирано на границата на имота на клиента, е неоснователно. Е. дружество следва да спазва изискванията, установени с приети в последствие законови разпоредби /в този смисъл Решение № 9036/2022 г. по адм. дело № 4488/2022 г. на ВАС, III отделение/. Местоположението на СТИ следва да отговаря на действащите към настоящия момент нормативни изисквания. При подадено заявление за изместване на електрическото табло на имотната граница, електроразпределителното дружество е длъжно след

извършване на съответните технически анализи и в случай че констатира несъответствие на местоположението на СТИ с действащите към момента на подаване на заявлението нормативни изисквания, да предприеме действия по преместването на СТИ на границата на имота на клиента или в непосредствена близост до нея.

С оглед изложеното, оспореното решение е законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

На основание чл. 143, ал. 4 от АПК, заинтересованата страна също има право на разноски, но такива не са заявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, административен съд С.-град, III отделение 61 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба вх.№ Е-12-00-605/15.04.2021 г. по описа на КЕВР от „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място] [улица] представлявано от З. О. Б. - зам.председател на Съвета на директорите и С. З. В. -член на Съвета на директорите, срещу Решение Ж-101/28.03.2022г. на Косимията за енергийно и водно регулиране .

ОСЪЖДА „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място] [улица],представлявано от З. О. Б. - зам.председател на Съвета на директорите и С. З. В. -член на Съвета на директорите, да заплати на КЕВР сумата от 100 лв./сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: